

Theocritus

Periochai Pantn Eidyllin Theokritu: Kai Tina ellenika epigrammata

Rostochii: Myliander, 1565

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn176317834X>

Druck Freier  Zugang





Cc
1820
(27) 22



Cc- 1820 (27) 22

ΠΕΡΙΟΧΑΙ

ΠΑΝΤΩΝ ΕΙΔΥΛΛΙΩΝ ΘΕΟΨ

ΚΡΙΤΟΥ: ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΕΛΛΗ

νικά ἐπιγράμματα.

IOSEPHI WURTZ
LERI.



ὁ συγγραφέας τῶν Ἀναγνωστῶν.

Μικρὰ τὰ δὲ δὲν ἔφησ, ἢ ποιήματα: μικρὰ μὲν δὲν
ποιήματα: σμικρὰ δὲ αὐτῶν μεγάλως ἐρέω,
ποιήματα ἀποδοῦναι; τίς ποιήματα μικρολογεῖς;
ποιήματα δὲ ποιήματα: μικρολογεῖς ἢ μικροῖς.
ὁφείλου ἂν μεγάλως μεγάλων ποιεῖς μεγάλως
Σποδάζειν, ῥόδοι δὲ ἔξ ὀλίγων ὀλίγα.
Νυνὶ δὲ κ' ἄλλο ξύνη: ἀποδοῦναι τὴν ἀναγνωστῶν
ποιήματα, κ' αὐτῶν μεγάλα σμικρὰ ἐνὶ τῆδε βίβλῳ,
Εἰ ἢ μὴ: ἐλε μικρῶν ἔμπης εἰς ἀκροῦ ἰκάνει
Γαῖς ὀλίγη: κ' ἡμεῖς πρῶσι χερσὶν ἔμεθα.

Ετυπώθη γὰρ τῶν τῆν μεγαπολιτῶν ῥωσικήν

πρὸς σφάτω κυλιάνδρω.

ἔτη α. φ. ξ.

1

1132



Universitäts
Bibliothek
Rostock

ILLVSTRISSI-

MO PRINCIPI AC DO-

MINO, DOMINO IOANNI ALBERTO, DV-

ci Megapolensi, Principi uetustæ gentis

Henetæ in littore Balthico, Comiti

Suerinensi, domino Stargardio-

rum ac Rostochiensium, do-

mino suo clemen-

tissimo.

S. D.



VI HOC SPECTANT, CLEMEN-
tissime Princeps, ut laboribus suis regum gloriam
illustrent: eorum opera insignia, lectissima, &
omnibus numeris perfecta esse oportet: quod qui
non laborant, & tamen illud aut agunt aut agere se gloriantur,
eos in singularis stoliditatis, temeritatis, extremæq; imprudens
tæ crimen incurrere necesse est. Vt huc non respicerem, fecit
tenuitas ingenij mei, & T. C. nomen, antè cum aliorum monu-
mentis tum suo splendore celeberrimum. Tamen ad T. C. alio
quid uigiliarum mearum mittendum esse putavi: idq; potissis-
imum hanc ob causam, ut T. C. rationem quoq; meæ Professio-
nis redderem, quanquam quotidianæ quoq; operæ de hac testan-
tur. Quo cum solum spectarem, non putavi referre, quantum
esset, quod ederem, sed quibus uigilijs, quoq; studio factum.
Neque etiam dubito, quin licet hæc opella perennis sit, & ob
paucitatem paginarum & ex rei argumento & ex facultate

A 2

scribendi

scribendi mea, quam nullam ferè esse lubens agnosco, tamen
T. C. eam non inuitè uisura esset neq; improbatu-
ra. Secutus etiam sum aliorum Professorum exempla, quanquam quidam
maiora opera ediderint. Eorum uerò omnium industriam
& diligentiam & meos quoque conatus cum hactenus semper
probauerit T. C. eam etiam hosce qualescunq; accepturam,
meorumq; uigiliarum exempla, haud grauatim in spes
curam spero. Me deniq; T. C. trado, tuamq; C.
auctori imperiorum regumq; principi com-
mendo. Hic faxit ut diu benèq; te duce
& patrono, pietas, uirtus, resp.
literaq; floreat. E schola
T. C. Rostochiana. Cal.
Ianuarij inchoantibus
annum salutis
nostræ

R S G S.

T. C.

addictissimus,

IOSEPHVS VVURTZLERVS
artis medicæ L. Physices
ac græcarum literarum
in Schola Rostochiensis
Lector.

NEPIO

ΠΕΡΙΟΧΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΟ-
 ΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΩΝ, ΕΚΑ-
 σοις περσασίχοις ἑλληνισί, τῆν Ὀλλυλλίνου
 γν̄ τῆ τῆν μεγαπολιτῆν ῥοσοχιανῆ
 γολῆ ἔνεκα, ἰπὸ τὸ ἔργου
 υδουτ̄ ἐκτεθέντα.

- Α. Μάνθανε πῶι, φλεχθῆς ἰπὸ δρωῶς γάρσε διδάσ-
 Δάφνις, ὅση δύναμις συγνῶ δρωῶς ἔφν: (κῆ
 μάνθανε Ἐ φύγε πῶς φρονίμιας περαπίδεοσ' ἀλεγγυόμ
 μηδὲ λῆμ ἀλόγως, θηελου ὦς, ἐθέλις.
- Β. Εὐ ἐδὲγα τεχνῶν μαγιλιδῶν καλιὰ φάρμακα τδύχε
 μοινομλίη συγδρῶ πῶσορ δρωῶι γυνί
 Αἰ Ἰιαῶτ' ἠθη γν̄ι πατῆσιμ ἡμετῆρισμ
 ἱρηῶς ὀισην δύχη μοινομλίησι φρεσίμ.
- Γ. Δενὸς δρωῶς, ὀφῆα νόσθ' ἠγὰ λοιμὸς ἔρηυῶ:
 Καὶ τὸ δ' ἄμ ἐδέησ ποιμνίθ' ἐλὶ σῶμαθς.
 ἱρηθ' δρᾶ παίδων, ἠγὰ ποιμνί, αὐταρ ἀέδεις
 μωρῆ τῆ νύμφη πολλάκι μαφιδῶς.
- Δ. Μήτι πολυπεράγμων ἀμέλι σδμ: ἠντῆ ἐπίση
 τοῦθ' ἔρδεις αἰὲ ἠγ καθόλου δύνασαι.
 Ηνίδ' ὁ μγν ποιμνί δῖωμ ἀμέλικση ἀπελθῶμ,
 μήδ' ἄρᾶ θκυμάσσης, ἐ μάλα δυσυχῆ.
- Ε. Πολλάκ' ἐτίμησαν μῶσαι τίνα φῶτα χερῆω
 οσις μηδεμίαν τᾶσδ' ἀπέδωκε χᾶτερ.

Πολλάκι δ' ἄν ὄρθως ἀγαθὸς κελὸν ἄνδρα διδάξας,
Εἴλωφ' ἔδεμίαν, ἥς ἄρ' ἐδέετο, χάριν.

σ. Μή τις ἄγροικέσθ' ἔοι ὅτε τις τῆ λυπρῆσι πένθει,
ἢ γὰρ πόντος ὅισι τάλαντε πάντα μάττω.
Μῦτε πάλιν Φιλίης Φιλέων, ἥς ἔπτε τρύφῃ
ἰδί δέτ' ἀρχαῖον: τῆ κατὰ σκατὸν ἔλα.

ζ. Αἰνῆ φρασιδαιμόνθ' ὁ θεόκριτος ἀντηγήνη
Τοῖν πρὸ ξαινοδόχου ξένια ξανθ' ἔχθ.
κ' ἔφρ ξαινοδόχοι, εἰ μὲν ξένοι, ἔμποροι πικρῆς,
Ὡς ἀγαθὸν δ' ἀγαθὸ ξαινοδόχοιο τυχεῖν.

η. Χωρῶν νικηδέντ' ἀπὸ ἄλλοι δεινὸν ἔτυκτο,
καὶ νίκα τοῖσι ποιμέσιν ἠδὲ ἴφν.
Νιλά μὲν Δάφνις καὶ χαίρει: κ' ἄνθε μινάλας
λυπεῖται ὡδ' ἄρ' τῆν δ' ἀπολεπόμηνθ'.

θ. Δάφνις τρι κορύναυ μὲν ἔχει, σρόμβος δὲ μινάλας
ὄσραλον, ἅπαντες βυκολιόνη μέλθ.
Ὡς Φίλαι ἀονίδες. εἰς δ' ἔδελύετο κίρην,
οὔτινας αἰ ληνὸς δ' ἔδ' ἀνορῶσι κόρραι.

ι. Ἰρθ' αἶρθ' ὄρῃ: κ' εἰ μινάλα πάντα πῆζε
Συμ δεινῆ πρῆν, Ἰρθ' αἶρθ' ὄρῃ.
Εἰ δὲ γαμῶν ἐθέλεις πεφύλαξο γαμῶσαι ἀκοῖτην
Δειπνολόχον, τῆσδ' ἔρίγιον ἄλλο πῆλε.

ια. Πάντες ἀλυτοπέδησι βρῶς ἔπὸ σέο δέησαν,
ἢ πῶι ἄνδρῶπων ἠδὲ κ' ὠμοφάγοι.

οὐχι

Τὸννεκ μὴ μῶσαι γλυκερῆ τίσσι ἀοιδῆς
Αἴπινδρ ὑμνοσιν πάντα λελέυ ἀγαθῶν.

Ιβ. Ως μάλαρ ὄς καλλι γήμισε: μακάρτορ ὄτ
Οσὶς ἀγνῆς κέρης ἰδῶ ἀγαθῆς ἔτυχεν:
Τύνδαρις δὴ μορφῶ μὲν ἔλω: ἰδῶ ἦν ἐχέφρω
Κλύθωσ' ἦν ἱερὰ δὴ αἶχρα μαχλοσῶν.

Ιδ. Ως τέθνηκε βίωρ, πᾶσαν μίροντο κερτ' αἶαρ
Πάντα, καὶ ἐμπλυθῶν λουγαλέοιο γόο.
Ως μάλαρες τεχνῶν σοφίωσι διαίμονες: ἀνδρῆς
Τούτωσ' ἰδεμῆν ἔλε βίη θανάτω.

Κ. Ηρπασῶν θυρώπιω Ζεὺς ὥσγε λέγασι ποικιλίῃ
Τὶς Ζεὺς; ἴδῶ εἶδ', ἔ γάρ θεὸς ὄτ' εἶοι.
Αγνὸς ἔφω ὁ Ζεὺς. τίς μάντεσι ψύδεα βάλεμ
Ἡρῶλον: ἴδῶ ἐχρῆν τὸν Δία λοιδορέεμ.

Κα. Καιρὸς δρῶσα φέρει, καιρὸν φύγε ἢ τότε φέυγ
Αὐτομάτως ἀπὸ σοὶ αὐτίκα δεινὸς δρῶσ,
Τίσδ' ὁ δρῶσ; διαμάτωσ θνητῆν βασιλῆσται
Αἶδῶ μὲν σοὶ ταῦτάγε Σιμμιχίδης.

Κβ. Ἡδὺ βροθῆσι διπλῶν: τὸ μὲν αἶε ἠδὺ πέφυκον:
Ἄλλο δ' ἔπειτα πικρὸν. φέυγε δὲθ' ἠδὺ πικρὸν.
Τὸτόγε νεθελέφ ἀφροδίτης φιλταῶσ γόσ,
Ομ γ' ὀλίγη κεύρω πρῶσε μέλιωσ' ὀλίγων.

Κγ. Πάντ' ὡπὶ γῆσ ὁπόσ' ἴδῶ κυλίνδετ' ἦθα καὶ ἦθα
Οὐδέτ' ἦν θνητοῖσ πῶπ βέβαιωσ' ἔφω:

Χρῆματα

κρήματα καὶ πλοῦτος ἢ μορφὴ ἡδύτη ξύμπτου
οὐκ ἔστι, ὅπως βλαβερῶ ὦλε' ἄδωνι μόρφω.

Κδ. Καυχόμενοι κόρου ἐπικαιεῖς ἔνεκα κάλλος
ἢ ἄτη δεινὸς πολλὰκ' ἔβλαψε νέεσ.
Μεμφομένη θυμῷ δεινὸν τόδε βόσκησ' ἄδ' ἴ,
Μεμφοιντ' ἄμ τὸτ' ἔνεκα βυθγέδω.

Κε. Ὅτι θεός τε τύχης σ' ἐπιερύκην ἐέλωσε
Ἰδὸν γ' ἔλε: μηδ' αὖ πῶσπε κρεῖττον δ' ἴα.
ἢ δ' αὖ πατρίων θυμῷ ἀνεμάλια ληΐες
Ἐξαπατηθήσῃ, ὡς ἀπατᾷ δ' ἄλιεύς.

Κς. Θεωρεῖσθ' ἄστυ Ὀλίεα Ὀλία παιδία μήτηρ
Μητράσι ἢ στυγῶ τῶνδ' ἐνέφυσε φύσις:
Ἐρρετε δ' ἄστυγοι πατέρων ἢ μητέρων, οἷος
Βαρβαρικῆ θνητῶν πλείονας αἰᾶ φέρεται.

Κζ. Κύπρις ὄρνιθ' ἰόντος βροτῶν ἔισσε μάχασε,
Τίθη δ' ὀλομῆας ἐλπίδας ἡδὲ δέη.
Τὸτο κεραιγνήτω κέρωςθ' ἄμα καὶ πολυδολῆας
Ἰασμ. Ἐ τίς ἄδ' ἔμ' ἴδ'ε βροτῶν;

Κη. Ὅσις ἄλλ' κάλλος Ὀλίεα πόδικαλλία νύμφω
Μωρὸς ἐὼν, πολλοῖς αὐτῆκ' ἔκυσσε καλῶσις.
Οὐχὶ πολυχρόνιον κάλλος. Ὀλίεοιμι δὲ καλλῶ
Ἐυδδιδι τὰς τραπίδας, ἴτε τύχημι λόγος.

Κθ. Μάντιδ' ἄδ' ἔστιν ὡς καὶ θεοὶ εἰσὶν ὄραταί,
Οἱ μὲν ἐπερᾶνιοι, οἷδε κατ' ἀχθόνιοι.

B

Καίπε

καί τε βροχῶν τήν τε καὶ ἑδλὸν λυπειήχρειας·
ἠδ' ἐπὶ τῆν ἀλόγων θνητὰ τέλει δρῶς.

Λ. Ποιέσι Σιμμιχίδης ἄσας μελιθεῖας ὕμνος,
ἠρ συνόχη φέρει σοὶ φίλε λητοῖδην,
πᾶς ἀρ' ὅς ἐξ ὄργης μάλαρ εἰς τὴν νόσον ἵκανες
αἴψα μάλα προφέρεις δίδρα χεῖρτε θεῶ.

Λα. Αμφιβρωνιάδης κατὰ πύργον ἀπὸ πασιδός δ' ἄνδρα
ἠυφίδη ὠδῆς πῖσος ἀπὸ θυδὺ νοοῖς.
τῆν δὲ δαχὴ ἀγαγοῖτο νέος· μάλαρ, ὅσις αἰεὶ
πυθόμενον γλυκερὰς ἠγεμόνον δαδαχας.

Λβ. Ζῆ ἐπὶ ἀλκιδόσ τελέος· ὅς δ' αἰοῖσιν ἀμυνεῖ
Γάρ κελόν ἢ παλάμη θνητὰ πτενάμενον·
ἠνυ δ' ἀλεξικαλέος θνητοῖς τις ἐλόσση ἡμῶν
αἴ ὡς ἠρώων πᾶσ' ἀπόλωλε φύσις.

Λγ. Ωλεθὸ δὲ πρῶτος ὀλιγορέας τὸ ἰάλεχα
τὸ τ' ὀλιγορέας πᾶς τις ὀλοῖτ' ἀγαθῶν
Δυσσεβέων ἱερῶν ἀμελεῖν χεῖρ τῆν ἢ δίκαιων
οὐκ ἀμελεῖν· μάλαρ ἔδ' ὅς τὰ δίκαια νοεῖ.

Λδ. Οἰκῶρος γυνὴ δὲ ἢ οἶκον ἀπαντα φυλάτῃ
Κρεῖδῃ τήν τε σ' ὑφροσῶνας ἀλόχα.
Ἐρρέτω ἔπις ἔφω ἄχρεις τ' ὀλέτεράτε οἶκος
Ξύνη ὀφέλη χρείας ὠφελίμητε χρείς.

Λε. Πολλοὶ πελιπόδοι γνάμνω ἴχσοι πολῖται·
Γέκωνες ὑψέτε πανθ' ἀπὸν θελίας,
τὴν αἴ

Πῶ ἄν ῥηιδίως λύσοι, ὧν δὴ γῆϑ ἀχρῆρον
Γάρ συγίω. εἴη μοι φίλϑ εἰς ὕδασι.

Λσ. Πολλὰ μὲν μαχλοσῶν συγῶν κέραισι δπηδῆ
καὶ κενὸν ἔδ' ἀγῆς ἔνομα πῆθενικῆς.
Σπέρματ' ἐν τοῖδε καλὸν ποτὲ ῥίγιον ἀμῶς,
Σπῆρε καλ' ὄφρ' ἀγαθὸν καρπὸν ἔχῃς θέρειϑ.

Εἰς ἀναγνώσιν καὶ βεβηγῆ-
σιν τοῦ Θεοκρίτου.

Τὰν ἀρετῶν καὶ τὰν σοφῶν νηϊῶντι χελῶνα
Φαῦτι συραλοσίω πνὶ ῥήμασι: ὦ Νεανίστιοι
Αἴμας παιδείας, οἱ ἀποδ' ἀσοῦντο ὕδασι
Τὰν θείων ἀρετῶν καὶ τὰν σοφῶν πολυλοῦθ
Ζητῶμεν ἀποδῆ γῆ τῶν βίβλοισι παλαιῶν,
Κόρδαλέας τε τέχνας πολιμῆματ' τε χελῶνας
Αφροσι καλλέποισι. ἐγὼ δ' ἐνὶ ἀγεμόνεσι
Γιγῶν τῶν ναυρότ' ἀγῆμα ὄδῳ
Ἄλλο συραλοσίον κῆ κέραιον ῥήμα διδ' ἀφῶν.
Ὡδῶς βακοιλίας μάθει, αἱ καὶ ἔαπυ ἀρίστα
Ἀδελφάτ' ἕμῃ καὶ ἀφελίμοι πῆρα θναῖσι
οὔτ' ἔσσυμιχίδας δῖο καλοδέκονσι βροβῆσι
πράτα, μὴ γῆ θναῖσι δρώτας ἀδ' ἀδουχῆτως:
οἴαν τὸρπῶλῶν ἔδῳ πῆμα φέροντι.
καὶ γὰρ ἔχει γλυκῆρόντι κύπρις καὶ πικρὸν γῆ αὐτῆ
ἀδύτορον ἀείδη κέραιας ἐλικωνίδῳ ὕδωρ
Ευθροῦ: ὦ ἕμῃς χέλη καὶ σῆβα πᾶντη
Βάβαντες, κερταροῖτ' ἔσοδα κῆ ἀγλαόμορφοι.

Δύτε ἢ καὶ μόχθω ὀλίγου φέρετ' : αὐτῆν ἀείσαν
τῶ παλῆμαθιο πόνω ἐνεύσεται ἀμοιβῆν.

ΤΟΙΣ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΡΩ-
ΜΕΝΟΙΣ ΝΕΑΝΙΣΚΟΙΣ.

Ζηὸς θυγατρὸς μῦσαι, θεαὶ ἀγλαόμορφοι,
Ὡμῶν ἰδρῆ διδραχῆ ἰσοφύη διχόμεθ' εἶν:
πανσέπτε ἀρετ' ἑστέισι ἐπίσταντο ἑδλοῖ
Διοσάει πῆες σαχίλω ἕμω ἀτραπιδῶσι ἄγασιν,
Τοιῶσδ' ἠγεμόνοισιν ἐπώμεθα, κῆπι πλανώμεθα
Ἐκτὸς ὁδῶ. ἠγύσοντ' ἄμμιν ὅτ' ἠθεα κελύνα
καὶ βίου ἀνθρώπων, καὶ βολῆς, διεπίλυτε
Ἡ φύσιν εἰς κρυψίλω. φύσεως μυστήρια γνῶναι
Χ' ἠρεῖς βολώμεθα. φύσισδ' ἀπὸ γῆς ὅτ' ὄλυμπου
ἑδλὸς ἀίρεσάει θεαῖς πρᾶπίδεσιν ἀείρεθ.
τῶ ἢ πρόπω σοφοὶ ἦσαν ἀναξαγόρασε, πλάττωσε
Γυθαγόρας, καὶ ἀριστέλης, ὅσοιτε μετ' αὐτ'
εὐδαιμόνιοι ἐγγύονθ', ἔσ' ἔσδ' εἰς πῶ ὀνομαζοί.
Ἰστωρ δὲ βαίνωμεθ' ἔν' ἵχνεσιν, εἰ ἢ δολεῖ τῶν
εἶναι παγκάλειπον, φρονέει εὖ. ἢ κελύμω
Αἰὲ ἐπίδην : χαλεπὸς δ' ἀρετ' εὐόμοθ' ἔστιν.

Εἰς Ἡσίοδον.

Εἴγε τις ἀσκηαῖς πολυδαίδαλα μάνηθ' ὄργα
Νῦν βολοῖο μαδῆμ : ὀρθῶς φρεσὶν ἦσι κλυοῖα.
καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ὅμ μῦσαι ἐξεδίδαξαμ
οἰμαστέ γλυκυρᾶς ἢ ἀσμάτῃ θεσπελ' ἀείδω.

Αείδω

Αἰδέσθαι μὲν γὰρ θεῶν ἰσχυροὺς ἐπιλήθοντο
 οὐκ ἔπειτα ἔαυτοί τε καὶ οὐρανὸς ὅσα τε καὶ ἄστρα
 ὡς πᾶσι πάντοτε κενώσαντο ὡς ἀρετῆσι
 ἐν θυμῷ λάμπων δίκης διδασκόμενα ζωῶν.
 εἶπα ἡ σ' οἰκονομεῖν καὶ εἶλεσθαι δόξα διδάσκει,
 ἐξ ὧν πάντα ἔχουσιν, ὡς καὶ πάντας ἰκάνει.
 ταῦτα μὲν ἐν ἡμεῖσι καὶ ἰδμεναι ἔχι ποθενού
 εἶναι, καὶ κελίσιον ἐνὶ θυμῷσι ὄνειρα;
 εἶδ' ἀγνοῦσι τάδε πᾶσι, καὶ τῆ βίβλου κισοδείη
 κῆρ ἐδέλῃσι γνῶναι: τὸ ἡ σοὶ πάντοτε γάδοι ἔστα
 καὶ γὰρ σοὶ οἷσα ἐθελούσι φῶς ἐθελούσι,
 ταῦτ' ἐν μάκτανε, ἐρημινομοιόσι ἄλλοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥΝΙ
 ΔΟΣ ΕΝΩΜΑΣ ΠΡΟΣ
 αὐτὸν νέους.

Ηθεῖατε ζωῶν τε πᾶσι καὶ ἀλλοτῆσι κόσμοι:
 πᾶσι ἡ δέουσι κοσμοῦ ἡμεῖσι; τὸ μὲν ἔσθ' ἐπὶ δόξῃ
 τοῖσι κρυφίοισι λόγοις, ὅς πάντοτε ἀνδρῶσι ὀφθαλμοῖσι
 ἠδελούσι: ἔστι γὰρ ἔχουσιν ἑαυτοῖσι φῶς οἷον ἀλλοτῆσι.
 ἀλλὰ γὰρ ὁδὸν σ' ἄξω πολὺ γάδοι, ἡντιν' ἐδέλῃσι
 οἷον ἀνδρῶν, ὁ καὶ τῶν περὶ δεσποσιν, θεοῖσι.
 τὸ δὲ γὰρ καὶ ἐπέεσι σοφῶσι σοφοὶ ἐνὶ βίβλοισι
 χρῶναι ἀριστοτέλεισι Πλάτωνι. σὺ δ' αὐτῶ ὀπίσθῃ
 ἀπλῶς δεικνύσαντ' ἀρετῆ καὶ θέσει λα δόξα:
 ἡμῶν ἔσθ' ἐνοῦσι σοὶ ἐγὼ νῦν αὐτῶ ἀνοιξῶ
 φωνῆ ἐμῆ, καὶ ἐνιστάτω τῶσι σῶσι πρὸς πᾶσι
 ἀμβροσίω καὶ τῶν φοίβῃσι πανάκεια ἀναλῆσι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΩΝ ΧΡΥΣΩΝ
ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΡΩΝ

Ἰζύγηται.

Χρύσος ἔφυ κέλαιον ἐνὶ θνητοῖσι ὄνομα,
ἔλλεται δ' ἢ μορφῇ κάλλει τ' εἰς ὄψιν ἀπαντας:
ὥστε φιλοχρῆστος γίνεσθαι πλέονας ἀνδρας,
ἢ ἢ πρᾶν πελάγη πολυκενδύριοιο θαλάσσης,
ἢ δὲ πλανᾶν κατὰ γῆν πολυχρῆστος ἔνευα πλοῦτος.
Αἰθεῖ ἢ καὶ πρᾶπίδων ἡβίδων ἀγνώστα χρυσόν
ζωοδότη τε, λυβερνητῆν τε βίον ἐνὶ θνητοῖς,
τοῦ δ' ὀλίγοι φιλέουσι. ὑμᾶς ἢ φιλεῖτε μάλα
θησαυροὺς ἀρετῆν σωμαγαγέμενοι βροτῆται:
ἠνίδε πυθαγόρα ἔπη ὅσων ἤρδθη χρυσόν
κλύδου κενίσκοι: ὑμᾶς ἀρετὴν τὴνδε λαβόντες
προφρονέως, (πρᾶ γάρ: ἢ ὑμῖν νῦν ἡγεμονδύσω)
κῆρσεδε χρυσόν, κ' αὐτοῖς χρύσειοι ἔσεσθε.

ΕΙΣ ΤΑ ΦΩΛΥΛΙΔΟΥ.

Καὶ τὰς φωλυλίδων γνώμας, ὡς ἀξίαι εἰσὶν
μανθάνομεν: καὶ τῶνδε βίῳ ἀρμόζομεν ἡμᾶς.
ὡς εἰκός. τὰ δ' ἀρίστα πρὸς τὴν μισσοπόλοισιν
γινώσκει ἢ πρᾶπτον πολὺ λῶνα. εἰ δὲ πρᾶπτον γε.
Φωλυλίδων φύσεως μυστήρια θεῖα δὴ δάσκει.
εἰ ἢ φύσει ἐπόμεδα πλάνη βροτῶν ἔστιν ἔμαρψεν
κῆρσεδε ἀπὸ μωσέως ἡδύων ἔληφεν ἐφ' ἡμέων
ματῆς, ἐβραῖον νῶ, ῥήματα ἐκκινύζων

Υμνῖ

Υμιμὸς γὰρ ἀφθονίῃ τάδε δέξω : ἢν ἐδέλιπε
Νοῦν πρὸς ἄλλοις, κατὰ πόρ δ' ἄ, κ' ὡς ἐώδατε τὸ πρῆν
Κ' αὐτὸς χρυσόμυθ' διδάχῃτε πόνωτε τελέσω
Γνωμογράφος : ἡμῶν δ' εἰς ὕσθρον ἄλλα μελίσει.

ΕΙΣ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΘΙΑΣ
ΧΙΑΝ ΟΜΗΡΟΥ.

Ὡς Νέοι ὕβρυν πατρῶν βλασμήματα, ἀποδῶν
Μανθάνετε γλώσσας, ἐνὶ ταῖς τριπόρθου ὄντας
πανθῶν ἀρετῆν, θεῆς σὸς ἴσσε λέκρυπται.
Μᾶλλον δ' ἔλλινον. καὶ γὰρ ἔλλινον ἀρίστοι
τῶν ἄλλων τελέθει διδάσκον. οἶδε γὰρ ἔδ' ἔν
οὐχὶ μαθῶν τέχνας παρ' ἀθηνῶν. αὐτὰρ ἔγωγε
ἐξηγησόμενος βαρῆρας καὶ μῦθας ὀμῆρος
δέξω ὑμῶν γλώσσας θάμνω, γὰρ τῶνδε γέλοιοι.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Καὶ ὁρῶντες φύσεως μυστήρια πάσης
οἶδον θεασομένη μὲν ἄλλοισιν.
ὡσε νόσος χαλεπὰς τέχνη πολυδίμων ἀπέργη
ἠδὲ καλῶν θνητῶν ὡς πινὰς ἔξ' αἰείας.
Αὐτὸς δ' ἔγραψεν θνητοῖς σωτήριον, ἀφ' ὧν πόρ
τῶν τε φύσιν μαθῆναι, ἠδὲ τ' ἀλλοισιν.

ΠΡΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΤΑΤΟΝ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΡΟΛΙΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΛΒΕΡΤΟΝ &c.

Εκ τινός ἀρξώμαι: πῶς λίξω ἄκλειες ἀρχῆς,
σὸ ὄνομα ἀείδω; πῶς γὰρ μοι μνεῖ ἀείδω.
Μῶν γγύθ' αἰνίσω μεγάλων ἀρχῶν ἀνάκτων,
ἐξ ὧν ἐβλάσθησ' ἐὼν πάνυ ἄξι' αὐτῆ'
καὶ μέζων, εἰ μὲν τλαίης ποτε ταῦτα λέγειν;
Μῶν γε φιλοπόλεμος λαὸς οἷς γῆθ' ἀνάσσει
ἐνθάδ' ἢ ἀγίαλῶ τῷ βαλθικῷ ὠκεανοῖο.
Μῶν σέθεν ἀνδρείων κεραιῶν, ἢ ἀγύνορα θυμῶν
ἐν δεινοῖς πολέμοις ἐπέκλειον ἡρώεσι;
Μῶν ἄλλω ἀρετῶν ἢ σῶς φρεσὶν ἐσχεῖται,
τῶν δὲ ἀπερσιῶν θεῶν ἀπινδύρας ἰάλλων;
Μῶν σοφίῳ τῆ μιμ' ὑπὲρ ἄλλων μῶσαι ἐκόσμου
Αἰ ἐλικωνιάδων μεγάλῳ διὸς ἐλεγεγαῖος;
οὐκ εἶδ'. ἐν τῷδ' ἔχθ' ὅτι μοι πάρα μνηστὰ ἐπέμ
Γάνταδ' εἰδ' μεγαλοῖσι, ἐγὼ δὲ σὲ θαυμάζοιμι
ἐνδύθην γ' ἠραπίσι, σιγῶν. σύγνωνθι ἢ σιγῆ
τοῖθ' ἐὼν. πῶς σὸ δέθ' ἅπας νῦν λόσμου ἀείδῃ
κῶ ποτε σιγῆσει πῶς σὸ τοῖδε ἀνάκτω.
Τύνη δ' ὦ βασιλεῦ μεγαλῶν με πάντοτ' ἀέξοις
δόξαν ἐύκλεινθι. τῶδ' ἔθι, σαυτῶ ὀπίσθε
ἰχθια σὸν βαίνων, ἐν ἔρξας πάντοτε θνητῶν,
Γερμανῶσ' ἄλλων, μάλλον δέγε σέο πολίτας
Πλατίζω σοφίῳτ' ἀρετῆτ' ὑποδαιμονίητε,
ταῦτα ποιζόμεθ' οἷς νῦν ζωῶσι βροδίσιν
ζωὸς ἐὼν ζῆσθε καὶ ὀμιγόνοισι ὀπάζω,
Τῶν θυδῶν

τῆς ἀσφραγίσεως ἔβελπον ἄλλο γήμιον·
οὐδέ γε θεότορον. πᾶσα γὰρ θεὸς εἰσὶν ἀνακτῶν
αἰγὸν ἀλεξίπτερον καὶ ἀργαλείοισι καλεῖται
θεοὶ σωπτεροὶ μὲρόπων, κοσμητοροὶ ἀνδρῶν.

ΓΡΟΣ ΑΝΔΡΕΙΑΝ ΜΥΛΙΟΝ ΑΝ

ΔΡΑ ΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΙΗ ΣΟΦΙΑ

ἡσυχία, τὸν τὸ τῆν μεγαπολιτῆν ἀρ-

χούτος ἡνδραγαθῶτα ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛ

ΒΕΡΤΟΥ σύμβολον πι

στότατον.

Μυλιε φῶς μυστῶν. σῆριγμ' ἐνεπίδ' αἴας,
φοῖβε δρέσμα. κορῶν ἄλλιαρ ἰοσιφάνων.

οἷ' νεστέλιω εἰδῶς ἐνὶ ἀνδραπέρι οἰκῶ.

ἠδὲ πόρι κλέλιω οἷ' ἀπ' ὄσασιν ἰῆς.

φοῖμ' ἐγὼ νῦν σε πρὸσπῆύξομ' αἰοιδίῃ.

τὸ τὸν ἐνὶ πρῶσι δέσ' ἀμυβόλοισι ἀπορῶ.

ὦσε μὴ ἐς κόλασας πρῶσι ἐπὶ νόνοισιν, δρέψτε

ὦσε δύνάμασι θηκῆσι σὸν κλέ' ἀθάνατον.

οὐδέ δλωπιδέλιω, ἔδ' αὐτόγε πρῶσι θείω.

οὐδέ τις ἄν' ἄλλος σὸν κλέ' ἐξόρειοι.

πᾶσα ἡ συγγνώμῃ μοι ἔχουσι πῶσι ἐνέκα σιγῆς

ἠπρ' ἀναγκάσει μοι πῶσι σὸν τελέει.

τὸ τὸν δὴ τδύξαιμι μόνος. ἵνα καὶ πρ' ἐμοῖο

νῦν θαυμαδῆναι οἷ' ἐὼν ἐδέλιος.

οὐλε ἡ μοικάνασε γῆς μοι οἷ' ἀπ' ἀρχῆς

μοῖτε καὶ ἄλλοισιν τῆν ἀγαθῶν ἐγῆς.

C

ΑΝΔΡΙ

ΑΝΔΡΙ ΠΟΛΥΜΑΘΕΙΑΤΕ ΚΑΙ

ἀρετῆς διαφέροντι, Ἀνδρέα μυλία
ἐυπράτην.

Αλλὰ σὺ Ἀνδρέα μεγαλονυμε, ταύτα γ' ἀναγνὼς
ἄσματ' ἀείσαρχ' (φαῦλα γὰρ ἐσὶ) γῆσ'
καὶ τὴν ἀδμή μικρὰν ἐπίσιν σκείζου ἀοιδῶν,
Αἰνέσας τολμῆς τὸνδε πόνον μεγάλης.
Αὐτὸ δ' ὀβελίζω πᾶν ὄπρ' ὀδύγος ἄξιον ἔσται
οἷος δ' ἂν πώλοισιν φαῦλα καὶ ἐδλά νοῆς.
Ὡς δεῖ εἰς κειφῶν ὀλίγ' πᾶς χεῖρα τανύσσει
Σὺν κεφαλῶν παντός ἀμμάτ' ἰξυδρύτας:
καὶ γὰρ ἀεὶ τοῖς ὑπεβέεσι λιμὴν καὶ ἀργῶδες
Ἡ ἀγανοφροσύνην ἠπι' ὄει πάσης.

οὕτω δὲ κ' ἄλλοις ΜΥΛΙΕ παρ' ἄλλοισιν ἀρήγῃ
μυώμεν' ἰαθέης φρεσὶν ἐπαγγελίης.
αὐτὴν ἐπιλάσει κλίρον τοῖ μάζον' ὄλβε
ὄπτιν ὑπεβέωυ ὄργα δὴλα καὶ μέλα.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Πιερόδω ΜΥΛΙΟΥ ἀρετῆς τιμῶσι μάστιγε
ἄγλαον ἀνδρῶν φίλων πόντης ἐπιπυρίδ' ἴδως
ἄδσαι, ἐκλειάντ' ἀγαθῶν κῦδος φέρουσαι
Ρώμης εἰς κρατόρης, καὶ ἐμάδ' εἰς λιγυράντα
τῶν πῶν παιδείῃ δ' ἐμὴν ὑπεπύλας δ' ἀπὸν.
Ἡ γὰρ τοῖ ἐθέλης λάτιον ῥῆμ' αὐτῆν ἀκρόσας
Φωνῶν ἠδουμελῶν κελίρων', ἐάν ἦ σοὶ ἀπθῆς
Γλωσσα φίλη, πῆπρ' ὅσον τέχνητε μέμηλῃ
αὐτῶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτ' γλυκίον ῥέει αὐδῆ.

Αλλὰ

Αλλὰ θεὸς λέγας τὴν τιμὴν αἰμοβί-
ως μετὰ τῆς, τῆς ἰσοφάνου θύλα δίδρα κοράων:
Τὰς ὀλίγοι μελέσθ' ἢ δ' ἢ πολυτήμονος ἀνδρῶν
Μέλλου ἢ συγέσει μόνου πρὸς χρυσὸν ὀφειλῶν.
Αλλὰ σὺ, ἔχ' ὡς οἱ πολλοὶ, μόνῃ ἢ πῶς ἔστι
καὶ δ' ἰωάννης πρὸς τῶ βασιλεῖ καὶ ἄλλοις βασιλοῦσι,
Τόντις τοι μετέπῃτα θεὸς πάντ' ὄλβια δώσει.

ΠΡΟΣ ΑΡΝΟΛΔΟΝ ΒΟΥΡΗΝΙΟΝ
ΤΟΝ ΔΙΔΑΧΗΤΗ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗΤΗ
ὡς καλίστη φιλοσοφῆτα.

ΟΥκ ἂν ἐγὼν ἐκφυγὸν Βουρήνιον ἔπειτα, ἐὰν
ἀρρήθῃ, πρὸς τὸ μοι ἠλυθῆν ἀγλαὰ δίδρα
οἶάτε τίς θνητῆν μερόπων βροτῶν ἀνδρῶν δίδρα,
Χάριε γέρον· τὸ πρὸς πολλὸν οἶον εἰσὶν ἀγίτοι
τιμῶσι, γινώσκῃ πολυχρονίῳ ἐνιαυτοῦ
ὡσεὶ μιᾷ φωνῇ ἠδ' ἀίμονας ἔχοντων
Δεινὸς ἔοι, ἢ τίς δεινῶσι ἐρινύσι θύων
Ἄλλο νόσφρονέοι, ἄμωσ δ' ὅς ἐναγῆια λέξῃ,
οἷδ' ἢ εἰδὼς ἀρετῆς, ἔδ' ἢ αὐτῶ ἔδρα νόσφας.
οὔδ' ἢ ἄλλοις πωδέσθ' ἔδ' ἢ αὐτῶ ἄλλοις βροτῶσι,
πῶς γὰρ· ἐπεὶ σὺ νοσφ ὅσα κέρτις ἔδ' ἢ ἐνὶ ζωῆ
Γαῖα δ' ἢ ἀνθρώπων παιδῶν καὶ ἔδ' ἢ ἀνθρώπων
οὐ μόνον ὡσεὶ λόγου βραμῶν λεκρόποιτε
εἰδέναι, ἀλλ' ὅτι ἔστιν ἢ ἀνθρώποισι μέγιστον,
ορθὰ νόσφρονέου ἢ ζωῆ ὀφθα βιδῶναι.
εἶδε γέροντι χέρι πικρῆ σικελιωτῆ.

Γανθίω ἀφλῶσι νέοι: μᾶλλον γὰρ καὶ ἡμεῖς
σοὶ χεῖρα ἐδιδόμεν ζωῆς ἢ καὶ ζήσαντι;
Νῶντ' ἅμα ἐνδμίζοντι καλῶς καὶ ἠδία θνητῶν.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

Ως δυσὸρδύνῃσθε βῶν πείλῃ ἀνδράσι θνητοῖς:
ὡς χαλεπῶ: ἢ γὰρ καθάπερ χρισμοῖσι μέμνησθε
ἀνθρώποις ἢ βραχὺς πέπρωται δίσμορθε αἰῶν.
Ὅτι δ' ἔχει δένδρ. τόδ' ἰάσαιτ' αὐτίκα παροδῆ
Γιείδωρ, μέγ' ἐούσα πῆρ' ὑφρονέουσι ὄνεαρ:
Ἐνδ' ἄλλη φύσεως τέχνη χαλεπότε καλότε
εἶν, δειλυῖσα ψυχῆς δυνάμεις καὶ ὄργα.
καὶ ἢ πολὺ κρείττον πείλοι ἢ τὸ γινῶναι ἑαυτῶν.
αὐτόντ' ἔξ ὀρθοῖο λόγου γινώσκοντα στοικῆρ
ρέξαντ' ὑποκίμους πράξεις ἢ ὄργα δίαιαι.
Διδύτ' ἀρὰ δῶτινας ἔλε πῶθε βῶνιστ' ἀρεπίσθε
καὶ μάθετ' ὑμετέρης δυνάμεις καὶ βένθεα ψυχῆς.

ΕΙΣ ΣΑΡΑΝ ΤΗΝ ΓΕΩΡ-
ΓΙΟΥ ΚΡΑΚΟΒΙΟΥ ΓΥ-

νόμα γεγεννημένην.

Οἱμοὶ ἀγγελίης ἡμῶν καλὰ βῶα φέρουσιν
αἰδ' ἢ δ' ἀγγελίῃ ὠφέλε ψυδῶσθε ἔαν.
ὡς αἰεὶ φήμη ἄχαις νημερτέα βάσεις,
ἢ ἢ φέρεις ἡμῶν ἠδέα, ψυδῶσθε ὄρεῖς.
κᾶτθανων ἐλογίμων καθαρόν βλάστημα πολέων
αἰ αἰ θηλεῶν κᾶτθανων θυρὺ κλέσθε
οὔνομά

Οὔνομάτε λιατόν καὶ ἦθεα κεδνά λαχῶσα
 Κάνης, ἢ ἄλοχ' πισὴ ἀβράμω ἔλω.
 Αὐτὴ δ' ἦν ἄλοχ' μεγαθύμω Κραλιοβίοιο
 Οὐ λελῶ ἀνθρώπων γῆν κατὰ πάσων ἔχει.
 Οὔνεκ' ἔβαλε παῖς χέλυ ἐλικωνίδι πύγῃ
 Ἀνδρῶν ἐμογίμων γίνετο κῦδος ἀνῆρ,
 Εἰδὼς πάνθ' ὅσ' ἔχε βωίης πολυώνυμ' ἑλλὰς
 Οσοάτε Ζηλῆμων ἑλλάσθ' Ἰταλίῃ
 Ρῆτωρθ' ὡς ὁ πύλος βασιλεὺς ἢ δ' ἴθ' ὀδυσσεὺς
 Δεινότητος κρατερῶς γ' βασιλοῖσι λέγει,
 Τοῖδ' ἀνδρὸς ἀκοίτης ἔλω, αὐτῆγε μάλ' ἀγνὴ
 Εὐσεβέσσα λιταῖς σφραγισυῖτε θεῶν.
 Ἡδ' ἔδλωρ γῆνέ τερα τέλων, τί τετρα δέ, λαμπρόν
 Φῶς ὀλιγοφρονέσσ' ἡελίοιο λίπυρ:
 Εἰς ἔσθρον πῆαμίνυ φαέθονθ', ὅθι δέπτι δῆμα
 Ἐσι καλῶν χαλεπῶν, ἐκέπτι δῆμα μόρσ,
 Οὐκέπτι δῆμα σιότδνε: τὸ γ' δ' ἠ πῆαμίνδιον εἶη
 Τοῖς κλαῖοσι βίλοις, ἀνδρῖτ' ὀδυρομλίω.
 Χρισὶ θεὸς θνήσκεν ἡμῖν πῆερωτου ἄπασι,
 Ρᾶσι δὲ βῆς πιστοῖς ἐλε σέδην δ' ἰβίθ'.

ΕΙΣ ΕΝΡΙΚΟΝ ΤΟΝ ΙΩΑΝ-
 ΝΟΥ ΓΟΙΗΤΟΥ ΒΩΚΕΡΟΝ.

ΤΥΤΘὸν ἔτ' ΕΝΡΙΚΟΝ τὸν ἀείσσει μάντιθ' ἕορ
 Βάλερον, ὅπιν' ἐγὼ ὅτε θεὸς νόματι πύγης
 ἠγνόνθη, πῆεω ἰλαρᾶς πρᾶπίδουσι πῆεστω,
 Κλαίομεν: ὡς μη μοῖρα καλὴ ἐπτενε πῶ ὄρας
 Κλαίει μη δ' ὁ παῖς, κλαίει μη πότνια μήτηρ.

Βάλει δὲ λῆγε γὰρ πᾶσι κίθισαί τε γυναικῶν.
οὐ τοι ἄπαις ἀπόλωλε παῖς. Ζῆ βίτε καὶ ἄλλοις
ἠδὲ θεῶ. Φιλίει μιν σώτηρ γῆρας Ὀλύμπου,
οσογε μιν ἀδ' ὀδυσσῶν πολέμοι, μόροι δ' ἐξέσπασον
Χαῖρε ἢ νηπιαχθῶν ὄφθ' ᾧ ΕΝΡΙΚΕ Κελίωσε
Γυνιδης καὶ ἐβαπιδης, ὀλιγοι δέτε Ζῆας
Καὶ θάουτ' : αὐταρ ἐγρόθουσι πάλιν δια κεδδίδωμ
Ζῆσι δ' ἔδεμίαν δεδῶς ποτε μῆτραν ἀτρεπῆ.

ΚΑΣΤΑΡΙ ΤΩ ΑΚΥΛΑ ΘΕΟ

λόγω, πᾶππα Φιλίτα.

Ζωοδῶτων λογίω κῆρυξ πολυώνυμε Καστῆρ
πᾶππε Φιλ' ᾧ ἀετῶ πατρόθην ὄνομ' ἔχωμ
πρῶτα σέγ' ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω μῶσαι ἔθνημα,
ὦμ λαβῆς ἐκ παύδων γῆραθ' ἄχι γῆρας.
μάμου δ' ἀθάνατθ' διδάχῆς ἀπο χεῖροφόροιο.
Καὶ γὰρ σ' ἔσπεσας, ἀθάνατῶ βασιλέ.
ἐξῆρας χεῖρῶ, χεῖρῶ δ' αὖ ποτῆμόν ἐπέσπεθ,
Ζῶσι δ' ἐν χεῖρῶ καὶ μετὰ ποτῆμόν ἔχας.

ΑΝΝΗ, ΜΗΤΡΙ ΦΙΛΙΤΑΤΗ.

Αννα Φίλη μῆτερ, ποτε σ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρασσω;
οἶμοι νῦν ἢ μέλας θάνατος σέθην ὅσοι κέλυφθην
αὐτίκ' ἐπέ τέθνηκε πατήρ σου, αἰετός ἐδλός.
Χαῖρε Φίλη μῆτερ, ποτε σ' ἄν ὄρασσω ἀλκιδῶς
ἐν ζωῆ ἐτόρξ, νῦν δ' ἡμῶν ἄλγε' ἔλεπθον
ἠδὲ πόθον, ἰάλλαις σεμνόν πᾶσδε γαμαξί
ἠδῶν σωφροσύνης, ἀγνείας θυσσεβίση,
ἐμπύσις δ' ἀρετῆ, ἢ κόσμου θηλήσιμ οἴσει.

ΧΡΗΜΑ

ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΡΟ ΣΟΦΙΑΣ.

οὐτ' ἀρετῆ δ' ἄν ὦσιν κεχαισμένῳ ἴοσι,
Αἰψὰ φιλῶσιν χημάσα κησάμενῳ.

ΟΙΣΤΕΟΝ ΚΑΙ ΕΛΦΙΣΤΕΟΝ.

Τέτλαδι δυσυχίλω πτωχὸς σωπῆρι, κράτετε
ἐλπίδας, ἕτως δὲ πᾶν τὸ καλοῦ κρατίοις.

ΤΥΧΗ.

Εὐτυχίῳ ὀπόταν σοὶ λάμψῃ ἀγλαοφειγῆς
πολλάκι σιλῶσιν σ' αἰψ' ἐκάλυψε φάσ.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ τῷ συγγραφίῳ.

μήτι θεοδ' ἄμβιο τύχης κέρατ' ἢ φρεσὶ λίαν
δέσθιδι, εἰ γὰρ μὴ κατέχευ ἀλύθιοι χαλίνοις,
πάντα κέρατε κατέχωρ. σὺ δέτ' εἰς θεῶν ἐσείεξαι
Τίς σ' ὀλέτερα τυχῆ μογορᾶς βλάψαν ἀνίαις.

ΤΟ ΑΥΤΟ.

εἶγε θεοδ' ἄμβιο τυχῆ δέτ', θεὸς ἢ μοι ἄλλωρ
πῶσσοι βλάψαν τις μ' ὀλέτερα τυχῆς.

ΤΟ ΑΥΤΟ.

εὐτυχίῳ θεοδ' ἄνδρα πτωχὸν, ἐπέ δέ
οὐτ' ἔμοι ἐλπίς πῶς ἀφ' ἀδυσυχίας.

ΤΕΛΟΣ.

ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Rostochij Stephanus Myliander

1565. excudebat.

ΑΜΗΝ.



καί τε βροχῶς τῆκε τέλει ἐδδλόν λυπειγχεῖας·
ἠδ' ἐπὶ τῆν ἀλόγων θεία τέλει ὄρω.

Λ. Ποιέσι Σιμιχίσις ἄσας μελιθεῖας ὕμνος,
ἠν συνέγγα φέρει βίαιε λυπιδίη,
πας ἀρ' ὅς ἐξ ὄργου μάλαρ ἐς πῶν νόσων ἴστανες
Αἴψα μάλα προφέρεις δίδρα χεῖρτε θεῶ.

Ἐπιφανείας κατὰ πόρον ἀπό πασιόσ δὲ ἀνδρα
ἠνῆθη ὠδῆς πῖσδ' ἀπὸ δὲ θυ νοοῖς.

ἄσῃ ἀγαγοῖτο νέει· μάλαρ, ὅσις ἀλῆδ
ἄσῃ γλυκερῆς ἠγεμόνθ' ἰδραχῶ.

ἄσ' ἐπέειπ' ὅς δ' ἀλοῖσθ' ἀμνησθῆναι
ἠν παλάμη θεία πένταμνηθ'.

ἄσ' ἐπέειπ' ὅς δ' ἀλοῖσθ' ἀμνησθῆναι
ἠν παλάμη θεία πένταμνηθ'.

Αγ. Ὀλεῖται τὰς ἰατρικὰς τῶν ἰατρῶν
τὰς πῶν ὄλοι' ἀγαθῶν
Δυσσεβῶν τῶν ἰατρῶν ἠν δὲ δίκαιον
οὐκ ἀρ' ὅς τὰ δίκαια νοῖς.

Αδ. Οἰκῶν γυνὴ δὲ φυλάτῃ
Κρεῖδία τῆκε ὄρω.
Ἐρρέτω ἐπίσ' ἐφ' ἄσ' ὄρω.
Ξύνη ὄφέλε χεῖρ ἄσ' ὄρω.

Αε. Πολλοὶ πελιπόδθ' γνώμῃ
Γέκθονες δὲ φέλετα παντῶν

